

3 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΣ' (ΙΔ' ΛΟΥΚΑ)

Σοφονίου προφήτου (665-605 π.Χ.). Ἀγγελῆ νεομάρτυρος τοῦ Ἄργείου τοῦ ἐν Χίῳ ἀθλήσαντος (†1813).

Ἦχος α'. Ἐωθινὸν δ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν $\frac{4}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{4}{9}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν $\frac{4}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{4}{9}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Τ ου λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων

και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω

μα $\frac{4}{9}$ α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με

νος τω κο σμωτηνζωην δι α του το αι δυ να α
 μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα
 δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη
 βα σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε
 φι λα αν θρωω πε

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Του Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
 ρε συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε
 σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
 δι και ος Δα βιδ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα
 νων βα στα σα σα τον Κτι στην σου δο ο ξα τω ε νοι
 κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου
 δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο κς
 ς σου ου ου ου

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετά την α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ♯ Κε - ς

Τὸν τὰ φόν σου Σωτηρὰ τιώται τῶν τεινε
κροίτη ἀστραπή του ὀφθέντος Ἀγγελε
γενόντο κηρύττοντος Γυναιξίτην ἀ
νάστασιν Σεδοξαάζομεν τῆς φθοράς
καθαίρει τὴν σοί προσπιπτόμεν τῶ ἀνάστα
ντι ἐκ τὰ φκαίμων Ὁεωημῶν
Δόξα.

Σταυρωθῆτε ἡμεῖς ἐκ τῶν κτιστῶν
μνημάτων ἡθελῶς ζῶ ὁδοτάτο
κράτος σὺν ἐτριψας δύνατε τῶ θα
νάτῳ σου σε γὰρ ἐεφριξάν οἱ πυλωροί
οἱ τοῦ Ἀδου σὺν ἡγήγειρας τῶ ἀπαι
νῶς θανόντας ὡς μὴ νοσ φιλανθρώπος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα Θεοῦ ἐπιστάμεθα πάντες
Παρθένον ἀληθῶς καί μετὰ τὸ κύν φανείσαν

οι ποθωκαταφεευγοντες προςτηνσην αγα
θοοτητα σεγαρ εεχομεν αμαρτωλοι
προστασιαν σεκεκτηημεθαενπειρασμοις
σωτηριαντην μονην Παναμων

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἦχος 4 Παφ

Γυ ναι κες προς το μνημα παρεγενοντο ορθρι
αι και αγγελικην οπτασιαν θεασααμεναι
ετρεμον οταφοσεξηστραπτεζωην τοθαυ
μακατεπλητην αυτας δια τουτοαπελθου
σαι τοις μαθηταις εκηρυττοντην εγερσιν τον Αδην
εσκυλευσε Χριστος ως μνος κραταιος και δυνα
τος και φθαρεντας συνηγειρεπαντας τον της κατα
κρισεως φοβον λυσας δυνααμει Σταυρου

Δόξα.

Ετω Σταυρω προσηλωθεις η ζωη των απαν

των και εν νε κροισ λο γι σθεις ο α θα να τος Κυ ρι ος
 α νε στη στρι η με ρος Σω τη ρ και η γει ρας Α δα μ
 εκ της φθο ρας δι α του το αι Δυ να μεις των ου ρα
 νων ε βο ων σοι Ζω ο δο τα δο ξα τοις σοις πα
 θη μα σι Χρι στε δο ο ξα τη Α να στα σει σου
 ξα τη συ γκα τα βα σει σου μο νε φι λα αν θρω ω πε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἦχος Ἱ Κε - ς

Mα ρι α το σε πτον του Δε σπο του δο χει ον
 να στη σον η μας πε πτω κο τας εις χα ος
 νης α πο γνω ω σε ως και πται σμα των και
 θλι ι ψε ων συ γαρ πε ε φυ κας α μα ρ τω λων σω τη
 ρι α και βο η θει α και κρα ται α προ στα σι α
 και σω ζεις τους δου λους σου

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̄ ᾱ Κε ρ

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Τω ω ω ων Α α γγε ε ε λω ων ο δη η
η μος κα τε πλα γη ο ρω ω ων σε ε εν νε ε
κροι οι οις λο γι σθε ε ε ε ντα τθ θα να
τθ δε ε Σω ω ω τερ τη ην ι ι σχυ υ υ υν
κα θε λο ο ο ο ντα και αι συν ε ε α αυ
τω το ον Α δα μ ε γει ει ρα α α ντα
και εξ α δθ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω
ω σα α α α ντα

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Τ ι ι ι ι τα α μν υ υ ρα ^υ₉ συμ πα θως
τοι ο ι ς δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι
κι ρ να α α α τε ^υ₉ ο ο α στρα α α πτων ^{ν'}₂₂
εν τω τα φω α α γγε ε λος ^{ν'}₂₂ προ σε φθε ε γγε ε
το ο ο ται ς μν ρο φο ο ο ρο ι ς ^υ₉ ι ι δε
τε ε υ υ μει ει στον τα α α φον και η η σθη η
η τε ^υ₉ ο Σω τη η η ρο γαρ ε ξα νε ε ε στη η τϛ
μνη η η μα α α τος ^υ₉

Ε υ λο γη το ο ς ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σϛ ^υ₉

Λ ι ι α αν προ ω ω ι ^υ₉ μν ρο
φο ο ρο ι ε δρα α μον ^{ν'}₂₂ προς το μνη η μα α
σϛ ϛ ϛ θρη νο λο γϛ ϛ ϛ ϛ σαι ^υ₉ αλλ ε πε
στη η προ ο ς α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και
ει ει ει ει πε ^υ₉ θρη η νϛ ο ο και αι ρος πε

ε παυ ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να
α α στα σι ιν δε α πο ο στο ο λοις ει ει
ει παα α α τε

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Μυ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι
αι αι κες με τα μυ ρων ελ θσ σ σ σαι προ ος
το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ε νη
χσ σ ντο Α γγε ε ε λσ προς αυ τας φθε γγο
με ε ε νσ τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω
ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ως Θε ο ο ος
γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ μνη η η μα α α α
τος

Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι

Π ρο ο ο ο σκυ υ νϛ ϛ ϛ με εν Πα τε

ε ε ρα²² και τον τϛ τϛ Γι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνεε ε ευ μα⁹ τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

ϛ σι ι ι α²² συν τοις Σε ε ρα α φιμ²² κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος⁹

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε⁹

Κ αι νυ υ υν και α α ει²² και εις τϛς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην⁹

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κϛ ϛ ϛ

σα²² τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θεε ε ε νε⁹ χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α²² α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες⁹ ρευ σα ντα α ζω ω ης²²

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε⁹ ο εκ

σϛ ϛ ϛ σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

θρωω ω ω πος

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ϑ ι ι α A

λλη λϑ ϑ ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ϑ ι ι α A

λλη λϑ ϑ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο

ο ο ος

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σϑ

T ων A γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νεκροις λο γι σθεντα τϑ θα να α

τϑ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον A δαμ ε γει ραν τα και εξ α δϑ

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τι τα μυρασυμ πα θως τοις δα κρου σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Λι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαι τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Μυροφοοροι γυναικες μετα μυρων
ελθσαι προς το μνημα σου Σωτηρ εν η χραν
το Αγγε ελθ προς αυτα ασφθεγγο με εντι με
τα νεκρων τον ζωντα λογιζεσθε ως Θεος
γαρ εξα νεεστη τμνη η μαατος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι

Προσκυνωμεν Πατερα και τον τωωω
Υιοον τε και το Ααγιον Πνευμα την αγιι
αν Τριααδα εν μι αατη ουσι ια συντοις
Σερα φειμ κραζοντες το Ααγιος Αγιος Α
γιος ει Κυρι ιε

Και νυν και αι και εις τας αιωνωνων
αιωνων αμην

Ζωοδοοτην τε κρσσελυτρωσω Παρ
θεεν τον Αδαμα μαρτιας χαρμονην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
 ζω ης ^{ν'}_{ζζ} ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ_ρ ο εκ σσ σαρκω θεις
 Θε ος και αν θρω ω ποσ ^υ_ρ

A λλη λσ ï α A λλη λσ ï α ^{ν'}_{ζζ} A λλη λσ
 ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ_ρ (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λσ ï α A λλη λσ ï α ^{ν'}_{ζζ} A λλη
 λσ σ ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^υ_ρ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος α'.

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος $\frac{\epsilon}{\eta}$ Πα ρ

Ἀντίφωνον Α

E ν τω θλι βε σθαι με ει σα κου σον μου των ο
 δυ νω ων Κυ ρι ε σοι κρα ζω ^π_ρ

T οισ ε ρη μι κοις α παυ στος ο θει ος πο θος εγ
 γι νε ται ^Δ_{δζ} κοσμου ου σι του μα ται αι ου εκ το ος ^π_ρ

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι **Δ** και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων
αι ω νων α μην **Δ**

Α γι ω Πνευμα τι τι μη και δο ξα ωσ περ Πα
τρι προ πει α μα και Υι ω **π** δι α του το α σω
μεντη τρι α δι μο νο κρα το ρι α **π**

Ἀντίφωνον Β΄

Ε ις τα ο ρη των σων υ ψω σας με νο μων **Δ** α
ρε ταις εκ λαμπρυνον ο Θε ος ι να υ μνω σε **π**

Δ ε ξι α σου χει ρι λα βων συ Λο γε φυ λα ξον
με φρουρησον **Δ** μη πυρ με φλε ε ξη της α μαρ τι
ας **π**

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι **Δ** και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων
αι ω νων α μην **Δ**

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα η κτι σις και νου ργει

ται πα λιν δρο μου σα εις το πρω ω τον ι σο σθε
νε ες γαρ ε στι Πατρι και Λο γω

Ἀντίφωνον Γ'

Επι τοις ει ρη κο σι μοι ο δευ σω μεν εις
τας αυ λα ας του Κυ ρι ι ου ευ φρανθη μου το πνευμα
συ γχαι ρει η καρ δι α

Επι οικον Δα βιδ φο βος με γας ε κει γαρ
θρο νων εκ τε θεν των κρι θη η σον ται α πασαι
αι φυ λαι της γης και γλω σσαι

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

Αγι ω Πνευ μα τι τι μην προ σκυ νησιν δο ξαν
και κρα τος ως Πα τρι τε α ξι ον και τω Υι ω ω δει προ
σφε ρειν μονα ς γα ρε στιν η Τρι ας τη φυ υ σεια αλλ
ου προ σω ποις

Τὸ Προκείμενον.

Nυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος ^Δθη σομαι

εν σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαι εν αυ τω ^Δ

Στίχος α'. Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

Nυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος ^Δθη σομαι

εν σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαι εν αυ τω ^Δ

Στίχος β'. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

Nυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος ^Δθη σομαι εν

σω τη ρι ω πα ρη σι α α σομαι εν αυ τω ω ω ω ^π

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὀρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος ^Δ Δι - θ

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Aι νε σα α τω πνο η η η ^ζ πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον ^Δ

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Δ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 1-12).

Τῆ μιᾷ τῶν σαββάτων ὀρθρου βαθέος ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνήμα φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Οὐκ ἔστι ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθῶνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η σου με ο Θεος κατα
τατο μεγα ελεος σου και κατατο πληθος
των οικτιρων σου εξαλειψον το ανομημα μου

Επιπλειον πλυνον με απο της ανομι-
ας μου και απο της αμαρτιας μου καθαρισον
με

Οτι την ανομιαν μου εγνωσκω και
η αμαρτια μου ενωπιον μου εστι διαπαν-
τος

Σοιμω η ημαρτον και τοπονηρον ε-
νωπιον σου εποιησα οπως ανδικαι-
ωθης εντοις λογοις σου και νικησης εντω κρινεσθαι
σε

Ιδε γαρ εν ανομιαις συνεληφθην και εν α-
μαρτιαις εκισθη σε με η μητηρ μου

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

I δ ο ο ο ο ο ο ο γα αρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σ ο ο ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι
Ὁ ἀ' χορός.

E ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
να

A πο ψρε ψον το προσωπον σα απο των α
μαρτιων μη και πασαςτας ανομινας μη εξαλει
ψον

K αρδιανκαθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις
μη

M η απορριψης με απο τσ προσωπσ σα και
το Πνευμα σα το αγιον μη αντανελης απε
μη

A ποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σα και πνευματι ηγεμονικωστηριξον
με

Δ ιδαξω ανομους τας οδς σα και ασε
βεις επι σε επιστρεψσι

P υσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μη αγαλλιασεται η γλωσσα μη την

δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το

στομαμα να γγει την αινεσινσθ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν

ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Θυσιατω θεω πνευμα συντετριμενον

καρδιαν συντετριμενην και τεταπεινωμενην

ο θεος ουκ εξουδενωσει

Αγαθυνον Κυριε εν τη ευδοκια

στηνσιν και οι κοδομηθητω τα τειχη Ιε

ρσ σαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ

νης αναφοραν και ο λοκαυτωματα

Τοτε ανοισσιν επι το θυσιαστηριον

σμοσσχς και ελεησον με ο θεος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις ἐλεήμονε

ἐξαλείψον τὰ πλῆθῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων

Καὶ νῦν καὶ αἰκαῖς τοῖς αἰωνάτων αἰώνων

ἡμῶν Ἀμήν. Ταῖς τῆς Θεοτοκῆς πρεσβείαις ἐλε

ήμονε ἐξαλείψον τὰ πλῆθῶν ἐμῶν ἐγκλημά

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ἐξαλείψον τὸ ἀνομήμα μὲ

Ανάστας ὁ Ἰησοῦς ἀποτομάφκα

θως προειπὲν ἐδώκεν ἡμῖν τὴν αἰωνίον

ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱοῦ καὶ Ἁγίου

Πνεύματος ἁγίου τῶν Ἀποστόλων πρε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μς

Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα
α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο
ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου.

Ῥδὴ α'. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ῥχος α'. Ὁ εἰρμός.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσία ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσεῖ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Καὶ τοῦ Προφήτου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σοφονίου με κῦδος ἀγλαϊζέτω.

Θεοφάνους.

Ῥδὴ α'.

Ῥχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ δυσωποῦμεν Προφῆτα τῷ τοῦ Θεοῦ, παρεστῶτα βήματι, ἱκετεύειν ἐκτενῶς, φωτισμὸν δωρήσασθαι ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει τὴν σεπτὴν, ὑμνοῦσι μνήμην σου. (δίς)

Δόξα.

Ὅργανον θεῖον ἐδείχθη χωρητικόν, τῶν τοῦ θεοῦ Πνεύματος, φωτισμῶν καὶ δωρεῶν, Σοφονία πάνσοφε· διό, γεγηθότες οἱ πιστοί, σὲ μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φαινοτάταις ἀκτίσι πᾶσαν τὴν γῆν, ὃ ἐκλάμπας Ἥλιος, ἐξ ἀγίας σου γαστρος, καταυγάζει Δέσποινα· δι' ὧν, φωτισθέντες, σὲ Θεοῦ

Μητέρα σέβομεν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ ἀναστάσιμος.

ᾠχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸς μου ὑπάρχων Ἄγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ἠυδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνεΐκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἡμφίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρί, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Τοῦ Προφήτου. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος πλ. β'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ πάντα βλέπων ὡς Θεός, τῶν μελλόντων τὴν γινῶσιν, καὶ τῶν γενησομένων, τὴν εἶδησίν σοι σαφῆ, προφαίνει θεοπρεπῶς, καὶ δεικνύει, μάκαρ ἀξιάγαστε. (δίς)

Δόξα.

Νευρώσας μάκαρ σου τὸν νοῦν, εὐσεβεῖ παρῶρησία, τῷ Πνεύματι τῷ θείῳ, ὑπέκλινας σεαυτὸν, καὶ γέγονας δεκτικός, τῶν ἐκεῖθεν, θείων ἐπιλάμψεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἴδού σε πᾶσαι γενεαί, μακαρίζουσι πίστει, τὴν τὸν ἄχραντον Λόγον, ἐν σώματι χρονικῶς, τεκοῦσαν ὑπερφυῶς, καὶ Παρθένον, πάλιν διαμείνασαν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μεσώδιον Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείαν ἔλλαμψιν ἐκ τοῦ Κυρίου, εἰσδεξάμενος τρανῶς κηρύττεις, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης ἐλεύσεσθαι, ἐκ τῆς Σιῶν ἀνατέλλοντα λύτρωσιν, καὶ καταυγάζοντα κόσμου τοῖς πέρασι, φῶς ἀείζων, αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Θεοκυῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἄγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος α'. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν, ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα· *Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστὲ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ηὐδόκησε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς ὁ μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι· *Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου Σοφονίου.
(635-605 π.Χ.)

Στίχ. Ὁ πρὶν βοήσας τῇ Σιῶν, Χαῖρε σφόδρα,
Χαίρει, παραστὰς τῷ Θεῷ, Σοφονίας.

Φαίδιμος ἐν τριτάτῃ Σοφονίας ἦτορ ἀφῆκεν.

Οὗτος ἐρμηνεύεται Σκοπιὰ Κυρίου, ἢ Συνιεὶς κρυπτά, υἱὸς ὧν Χουσί, ἐκ φυλῆς Συμεὼν τοῦ Πατριάρχου, υἱοῦ Ἰακώβ, ἐξ ἀγροῦ Σαβαραθά· ὃς καὶ ἐδέξατο Προφητείας χάρισμα, καὶ προεφήτευσεν περὶ τῆς ἀλώσεως καὶ ἐρημώσεως Ἰερουσαλήμ, καὶ περὶ τῆς καταστροφῆς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ὡς γενήσεται περιούσιος λαὸς τοῦ Θεοῦ ἐξ Ἐθνῶν, καὶ ἔσται αἰσχύνῃ μὲν τῶν ἀσεβῶν, δόξα δὲ τῶν δικαίων· καὶ γενήσεται Κριτῆς καὶ Βασιλεὺς πάσης πνοῆς Χριστὸς ὁ Κύριος, καὶ ἀνταποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ὅς, μετὰ τὸ εἰπεῖν ταῦτα πάντα, τελευτήσας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ἐτάφη ἐν τῷ ἰδίῳ ἀγρῷ, ἐκδεχόμενος τὴν τελευταίαν μεγάλην Ἀνάστασιν. Ἦν δὲ ὁμοιος κατὰ τὸν χαρακτήρα τοῦ σώματος Ἰωάννη τῷ Θεολόγῳ, μικρὸν τὸ γένειον ἔχων στρογγυλώτερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Θεοδώρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας. (†607-609)

Στίχ. Ἐν Πατριαρχαῖς καὶ Θεόδωρος μέγας,

Κὰν τοῖς ἀθληταῖς τοῖς διὰ ξίφους μέγας.

Οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου ἄνθρωποι, καὶ μάλιστα Ἕλληνες καὶ ἄπιστοι, πικροὶ καὶ δύσκολοι καὶ ὠμοὶ ἐγένοντο εἰς τοὺς Ἁγίους, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς Μάρτυρας ἀπειργάσαντο, ἐξ ὧν ἐγένετο καὶ ὁ ἅγιος Θεόδωρος. Μαθόντες γὰρ ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων λαός, ὅτι ὁμολογεῖ τὸν Χριστὸν καὶ λατρεύει αὐτῷ, διδάσκει δὲ καὶ τοὺς Ἕλληνας εἰς αὐτὸν πιστεύειν, μετὰ πικρίας συνέδραμον ἐπ' αὐτόν· καὶ κρατήσαντες, πρῶτα μὲν ἐτιμωρήσαντο ἰσχυρῶς· ἔπειτα, πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐστεφάνωσαν αὐτόν, καὶ ἔτυπτον εἰς τοὺς αὐτοῦ ὀφθαλμούς, καὶ ἐγελάτο, καὶ ἐνεπαίζετο. Εἶτα ἐρόριφη ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ ὑγιῆς ἐξ αὐτῆς ἐξεληθὼν, τῇ προστάξει τοῦ ἄρχοντος, ἐτιμήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδούλου τοῦ στυλίου, τοῦ ἀπὸ Ἐπαρχῶν. (†440)

Στίχ. Ἐπαρχίαν γῆς οὐρανῶν ἐπαρχίας,

Ὁ Θεόδουλος ἀντέδωκεν ἐμφρόνως.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου, πατρίκιος καὶ ἑπαρχος Πραιτωρίων· ὃς ἀνεπιλήπτως ζῶν καὶ γυναικί συνεζευγμένος, καὶ ὄρων τὰς ἀρπαγὰς καὶ πλεονεξίας τῶν καταδυναστευόντων, ἀπεβάλετο τὴν ἀρχήν. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μετέστη τοῦ βίου, τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ, πολλὴν οὖσαν, ὡσεὶ χρυσοῦ λιτρῶν πεντακοσίων πεντήκοντα, τοῖς πτωχοῖς διανείμας, τὴν Ἐδουσαν καταλαμβάνει· καὶ ἐπὶ τινος κίονος ἀναβάς, τριάκοντα χρόνους ἐν αὐτῷ διήρκεσε, τὸν μονήρη βίον ὑπελθὼν· ὅθεν καὶ θείων χαρισμάτων καταξιούται. Οὐκ ἔτι γὰρ μετελάμβανε τροφῆς παχυτέρας, ἀλλ' ἦ μόνον κατὰ Κυριακὴν, τοῦ τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἁγίας Ἀναφορᾶς (δηλ. τοῦ Ἀντιδώρου).

Μετὰ ταῦτα ἠνωχλήθη ὑπὸ λογισμῶν καὶ παρεκάλει μαθεῖν· Τίνι τῶν τῷ Θεῷ εὐαρεστησάντων παρεξιώθη· καὶ ἤκουσεν, Ὅτι Κορνηλίῳ τῷ ἐκ μίμων ἴσον εἶναι ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, τῷ τὴν Δαμασκὸν οἰκοῦντι καὶ λεγομένῳ Πανδούρῳ. Εἰς ψυχικὴν σύγχυσιν τοῦτον τὸν Ὅσιον μικροῦ δεῖν κατηνάγκασεν· ἔργον πάντως τοῦ ἐχθροῦ τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, τὸ οὕτως αὐτὸν συγχυθῆναι. Καὶ δὴ τὴν Δαμασκὸν καταλαβὼν, καὶ εὐρὼν τὸν Κορνήλιον, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, τὸν τρόπον μαθεῖν ζητῶν τῆς

αὐτοῦ πολιτείας. Ὁ δέ, ἁμαρτωλὸν αὐτὸν εἶναι, ἔλεγε, μηδὲν ἀγαθὸν ἔχοντα. Ὡς δὲ ἐνέκειτο ὁ γέρον δακρύων καὶ δεόμενος, ἀναγκασθεὶς εἶπεν· Ἐγὼ, φησί, Πάτερ, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, μίμοις καὶ ἀγύρταις συναναστραφεὶς, πολὺν χρόνον ἐκείθεν ἐποριζόμεν τὰς πρὸς τὸ ζῆν ἀφορμάς. Ὅψὲ δὲ ποτε καὶ μόλις εἰς ἔννοιαν ἐλθὼν τῶν πολλῶν μου κακῶν, καὶ τῆς μελούσης κρίσεως τὴν ἀνταπόδοσιν ἐπὶ νοῦν λαβὼν, πάντων τῶν κακῶν ἀπεσχόμεν, τοῦ καθαρῶ βίου καὶ τῆς ἐλεημοσύνης κατὰ τὸ δυνατόν ἐπιμελούμενος.

Ὡς δὲ ἐνέκειτο καὶ πάλιν ὁ γέρον παρακαλῶν καὶ ἐνορκῶν αὐτὸν εἰπεῖν καὶ τὰ ἐξῆς, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος· Πρὸ ὀλίγου καιροῦ, Πάτερ ἅγιε, γυνή τις περιφανῆς καὶ πλούτῳ καὶ δόξῃ καὶ σωφροσύνῃ περιλαμπομένη, ἀνδρὶ τινι ὑπὸ τῶν οἰκείων εἰς γάμον ἐξεδόθη. Ὅς, ἀκολάστου καὶ δαπανηρᾶς τυχῶν προαιρέσεως, οὐ μόνον τῆς γυναικὸς τὴν περιουσίαν κατηνάλωσε καὶ τὴν ἰδίαν, ἀλλὰ καὶ ἕτερα προσδανεισάμενος κατέφαγε· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τῇ εἰρκτῇ ἐνεκλείσθη παρὰ τῶν δανειστῶν ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἀπαραμύθητον τῇ γυναικὶ τὴν θλίψιν ἐπενεγκῶν· ἥτις, βλέπουσα τὸν ἐλεεινὸν ἐκεῖνον λιμαγχοῦμενον ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ αὐτὴν τὴν ψυχὴν ἀπελέγετο· ὅμως ἤρξατο προσαιτεῖν, ὡς ἐπὶ τρυτάνης σαλεύουσα τὴν ψυχὴν, καὶ φοβουμένη τὸν τῆς πορνείας ὄλισθον, διὰ τὸ εἶναι ταύτην εὐπρόσωπον. Ταύτη περιτυχῶν ἐγὼ, καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν, ἤλγησα τὴν ψυχὴν· καὶ δακρύσας, εἶπον αὐτῇ· πόσον σου τὸ χρέος, γύναι; Ἡ δέ, Τετρακόσια νομίσματα, Κύριέ μου. Ἐγὼ δέ, ἀκριβολογήσας ἑμαυτὸν, εὐρέθη ἐχὼν νομίσματα διακόσια τριάκοντα· καὶ μὴ ἀρκοῦντα πρὸς τὸ ποσόν, διαπωλήσας κινητὰ τινα εἶδη καὶ κόσμια, ἔτι δὲ καὶ τῶν ἐνδυμάτων τὰ κάλλιστα, καὶ τὸ ποσὸν συναγαγὼν τῶν τετρακοσίων νομισμάτων, δέδωκα εἰς τὰς χεῖρας τῆς γυναικὸς, τοῦτο ἐπειπὼν· Λάβε ταῦτα, γύναι, καὶ ἄπελθε ἐν εἰρήνῃ καὶ τὸν ἄνδρα σου τῆς φυλακῆς ἐλευθέρωσον, δυσωποῦσα ἐξ ὅλης καρδίας τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, ἐλεῆσαί με ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Θεόδουλος, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, αὐθις τῷ κίονι ἐπιβὰς καὶ μικρὸν ἐπιβιώσας χρόνον, μετὰ χρηστῆς ἐλπίδος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἐπισκόπου Κολωνίας, τοῦ ἡσυχαστοῦ. (†558)

Στίχ. Οὐχ ἡσυχάζω· καὶ θανόντα γὰρ στέφω,

Τὸν ἡσυχαστὴν Ἰωάννην τοῖς λόγοις.

Τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Μαρκιανοῦ, τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως, οὗτος ὁ ἐν ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν γεννᾶται ἐκ πόλεως Νικοπολιτῶν τῆς Ἀρμενίας· τὰ ἱερὰ δὲ γράμματα παιδευθεὶς, τῶν γεννητόρων αὐτοῦ ἀποβεβιωκότων καὶ διασκορπίσας τὰ προσόντα αὐτῷ τοῖς πένησιν, ὠκοδόμησε Ναὸν τῇ Ὑπεραγίᾳ Θεοτόκῳ καὶ ἦν μονάζων ἐν αὐτῷ, μετὰ καὶ ἐτέρων Μοναχῶν δέκα. Περιβόητος οὖν τὴν ἀρετὴν γεγονώς, Ἐπίσκοπος Κολωνίας χειροτονεῖται. Καὶ ἐπὶ χρόνοις ἐννέα εἰς σύστασιν τῶν τῆς Ἐκκλησίας πραγμάτων ἀσχοληθεὶς καὶ πάντα κατὰ σκοπὸν αὐτῷ ἐκτελέσας καλῶς, τὰ πρὸς Ἱεροσόλυμα μακρὰ πελάγη διαπερᾶ· καὶ καταλαβὼν καὶ προσευξάμενος, ἀφίκετο εἰς τὴν τοῦ ἀγίου Σάββα Λαύραν. Ὁ δὲ τοῦτον δεξάμενος, μὴ γνούς, ὡς τῷ Θεῷ ἔδοξεν, ὁποῖος ὁ προσελθὼν, διὰ τοῦ ξενοδοχείου, εἶτα καὶ τοῦ μαγειρείου, ἐζήτηε τὸ ἀπὸ τούτου δοκίμιον. Ὡς δὲ καὶ ἀμφοτέροις καλῶς παρ' ἐλπίδα εἶδε τοῦτον διαπρέψαντα, ἡσυχάζειν ἀναχωρητικῶς κελλίῳ τὰς πέντε τῆς ἐβδομάδος ἡμέρας ἐκέλευσε, μὴ τινος βρώσεως ἢ πόσεως μεταλαμβάνοντα. Σαββάτῳ δὲ καὶ Κυριακῇ ἐν ταῖς

συνάξουσιν ἀφικνεῖσθαι, καὶ φάλλειν καὶ ἐσθίειν μετὰ τῶν Ἀδελφῶν. Τοῦτον ἰδὼν ὁ μακάριος Σάββας κατὰ Θεὸν προκόπτοντα, προσέφερε τῷ ἁγιωτάτῳ Ἡλίᾳ, Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων, ἱερατικῶ τιμῆσαι χαρίσματι. Ὁ δὲ ὄσιος Ἰωάννης· Ἄνες, ὦ Δέσποτα, μικρὸν πρότερον ἐν γνώσει δεόντως τῶν ἐπταισμένων μοι γενέσθαι με καὶ τότε τὸ δοκοῦν διαπράξασθαι. Ὡς οὖν κατ' ἰδίαν γεγονάσιν, ἔρριψεν ἑαυτὸν ὁ Ὅσιος εἰς τοὺς πόδας τοῦ θεσπεσίου Ἡλία, ὀρκίζων μὴ ἐκφράσαι τὸ δρᾶμά τι. Ὁ δὲ κατέθετο, ὡς ἀτόπημά τι ὑπολαβὼν ἐνωτίσασθαι. Ὡς δέ, Κολωνίας Ἐπίσκοπος, ἤκουσε, γέγονα, ἐξεπλάγη· καὶ πρὸς τὸν μακάριον Σάββαν φησί· Μὴ ὀχλήσης αὐτὸν ἔνεκεν τούτου· Πρεσβύτερος γὰρ ὁ Ἰωάννης οὐ γίνεται.

Οὗτός ποτε, ἐν ὁδῷ πορευόμενος καὶ κοπιάσας, ἐλιποθύμησε μὲν, προσευξάμενος δὲ καὶ ἀρπαγεῖς αἰθέριος, ἐν τῷ κελλίῳ εὐρέθη, ἀπέχοντι μίλια πέντε. Πέρσαι ποτέ, τὰ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῶν Μοναχῶν κελλία καταστρέψαντες, ἀφίκοντο καὶ ἐπὶ τὸ κελλίον τοῦ Ὁσίου, τὸ αὐτὸ ποιῆσαι· λέων δὲ φανείς, παρ' ἐλπίδα, καὶ τοὺς βαρβάρους διώξας, τὴν κέλλαν ἀβλαβῆ διετήρησεν. Ἀνὴρ τις ὀρθόδοξος, πρὸς αὐτὸν ἐλθὼν, ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἕτερον ἑτερόδοξον, τὴν εὐλογίαν ζητῶν ἀμφοτέροις δοθῆναι. Ὁ δέ, Σοὶ μὲν, ὡς εὐσεβεῖ καὶ πιστῷ, τὴν εὐλογίαν δίδωμι· τούτῳ δὲ οὐδαμῶς, εἰ μὴ ἐκ τῆς Σεβήρου ἐπιστρέψῃ αἰρέσεως. Τούτων ἀκούσας ὁ πιστὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἐξεπλάγη ἐπὶ τῷ τοῦ Ὁσίου διορατικῷ· ὁ δὲ γε ἑτερόδοξος, ἐξεστηκώς, καὶ ὡσπερ ἐξ ἄλλου γενόμενος, ὀφείποτε εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν, καὶ τῶν ποδῶν τοῦ Ὁσίου ἀψάμενος, ἠντιβόλει μαθεῖν τὸ πρακτέον. Ὁ δέ, τοῦτον ἀναστήσας καὶ τὰ δέοντα κατηγήσας, πᾶσαν αἴρεσιν ἀναθεματίσαι παρεσκεύασε καὶ τὴν τοῦ Σεβήρου, ἣ κατεῖχeto· κάκειθὲν τε τῇ Καθολικῇ προσελθεῖν Ἐκκλησίᾳ, καὶ παρῶσιν ἀπαρνήσασθαι καὶ ἀναθεματίσαι τὴν τοῦ Σεβήρου, ὡς ἔφημεν, πρὸς ταῖς λοιπαῖς αἰρέσεσι. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ἀμφοτέρους αὐτῆς εὐλογήσας καὶ ἐπευξάμενος καὶ τῷ ἁγίῳ φιλήματι ἀσπασάμενος, ἀπέστειλεν οἴκαδε χαίροντας.

Τούτου τοῦ μακαρίου μία τῶν συγγενίδων γυναικῶν, ἀναμαθοῦσα τὰ περὶ αὐτοῦ, μετασχηματίσαι ἑαυτὴν ἐβουλεύσατο καὶ τῷ τοιούτῳ τρόπῳ λαθεῖν καὶ θεάσασθαι αὐτόν. Ὁ δὲ μακάριος, τῷ διορατικῷ χαρίσματι τὸ μελετώμενον γνούς, δεδήλωκεν αὐτῇ λέξας οὕτως· Εἰ οὐκ ἀφίξῃ ἐνταῦθα, ὀφθῆσομαί σοι, καὶ μαθήσῃ τὰ ἐκ Θεοῦ δηλωθέντα μοι. Καὶ μετ' οὐ πολὺ κατ' ὄναρ αὐτῇ ἐπιστάς, ὑπέθετο τὰ δέοντα, περὶ ὧν ἤδη κάκεινη μαθεῖν ἐγλίχeto· πυθομένη δὲ αὐτῇ καὶ περὶ ἐτέρων καὶ πάντα καλῶς ἀναδιδαχθεῖσα, αὐτῇ μὲν τὴν εὐχαριστίαν ἐπὶ τούτοις ἐδίδου· ὁ δὲ μακάριος, ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς γυναικὸς γέγονεν.

Οὗτός ποτε, ἀνίκμῳ πέτρα προσπελάσας ἰσχάδα, λέγει τοῖς Ἀδελφοῖς· Ἐὰν ταύτῃ βλαστὸς γένηται, γινώτε, ὅτι ὁ Θεὸς δωρεῖται μοι τόπον ἐκεῖθεν ἀναπαύσεως. Ἡ δὲ βλαστήσασα, καὶ καρπὸν ἔφερε σῦκα τρία· καὶ λαβὼν αὐτὰ μετὰ δακρῶν ὁ μακάριος, καταφιλήσας καὶ εὐχαριστήσας, ἔφαγε μετὰ τῶν Ἀδελφῶν. Οὗτος, εἴκοσι ὀκτῶ χρόνων ὢν, γέγονεν Ἐπίσκοπος καὶ διέπρεψεν ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ ἔτη δέκα· εἰς τὸν Ρουβᾶν χρόνους ἕξ· ἐν τῇ Λαύρα δώδεκα· ἐν τῇ ἠσυχίᾳ χρόνους τεσσαράκοντα ὀκτώ· ὡς εἶναι τὸν ἅπαντα τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον, τέσσαρας πρὸς τοῖς ἑκατόν. Καὶ εἰς βαθύτατον γῆρας ἐλθὼν, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἀγάπιος, Σέλευκος καὶ Μάμας, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τρεῖς ἄνδρες, Ἀγάπιος, Σέλευκος, Μάμας,

Πόθω Πλάσαντος ἠγάπησαν καὶ ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ὄσιος πατὴρ ἡμῶν Θεόδουλος ὁ Κύπριος, ὁ σαλός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Κύπρου τὸ κλῆμα Θεόδουλος κυπρίσαν
Καὶ σταφυλὴν ποιῆσαν ἦλθεν εἰς τρύγην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα, κτίτορος καὶ ἀ΄ ἡγουμένου τῆς μονῆς Γενεσίου Θεοτόκου ἐν Σβενιγκορόντ τῆς Ῥωσίας. (†1406)

Στίχ. Ἰσότιμος ὦφθης τῷ πατρί σου Σεργίω,
Σάββα ὄσιε, τὰς ἀρετὰς πληθύνας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Γαβριὴλ β΄, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ἀπὸ Γάνου, ἐν Προύση μαρτυρήσαντος. (†1659)

Στίχ. Εἶληφε διπλοῦν Γαβριὴλ νέος στέφος
Ὡς ἱεράρχης καὶ ἀθλητῆς Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, ἀρχιμανδρίτου τῆς μονῆς Τσέρνικα ἐν Ῥουμανία. (†1806)

Στίχ. Στύλος Μονῆς Τσέρνικα πνευματοφόρος,
Γεώργιός ἐστι καὶ μοναστῶν κλέος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἀγγελῆ, ἐν Χίω ἀθλήσαντος καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1813)

Στίχ. Ὡς ὑπὲρ Χριστοῦ, Ἀγγελῆ, ἐναθλήσας,
Ἀγγέλων συνόμιλος ἀξίως ὦφθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Ἰωάννου Σάρβ, τοῦ ἐξ Ἑσθονίας. (†1937)

Στίχ. Δοὺς τὴν κεφαλὴν ὡς δῶρον τῷ Δεσπότη,
Ἐμιμήθη Πρόδρομον ὁ Ἰωάννης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ Κορώνης, τῇ παρὰ τὴν Καρδίτσαν τῆς Θεσσαλίας, σύναξις τελεῖται τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἧς ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν, ἡ καλουμένη Παμμακάριστος, εὔρηται ἐν τῇ ῥηθείσῃ μονῇ, ἀφλεκτος διαφυλαχθεῖσα ἐκ τοῦ πυρός, ἔνθα ἐρρίφθη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν. (1943)

Στίχ. Εἰκὼν σου ἡ πάντιμος Θεοκυῆτορ,
Καύχημα ἡμῶν καὶ στήριγμα ὑπάρχει.
Ἢ τὸ πῦρ ἀφλέκτως φέρουσα Βάτος,
Πυρὸς παντὸς ἀνωτέρα ὑπάρχει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ἦχος Ἱ Πα ρ

ὠδὴ α'

Χρι σος γε ννα ται δο ξα σα τε Χρι σος ἐξ ὄ ρα
νων ἀ πα ντη σα τε Χρι σο ος ἐ πι γης υ ψω
θη τε ἀ σα τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η
και ἐν ἐν φρο συ υ νη ἀ νυ μνη σα τε λα οι
ο τι δε δο ο ξα α ραι

ὠδὴ γ'

Τω προ των αι ω νων ἐκ Πα τρος γεν νη θεν
τι αρ ρε ευ ζω σγι ω και ἐπ ε σχα των εκ Πα ρ θε
ν ὄ σα ρ κω θε ντι α σπο ρω σ Χρι στω ω τω Θε
ω βο η σω μεν ο ἀ νυ ψω σας το κε ρα σ
η μων ἀ γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ δ'

Ρα β δος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ
της Χρι σε εκ της Πα ρ θε ν ὄ α νε ε βλα ση σας

ἐξ ὀρθῶς οἰνετός κατασκίουδάσεος
ἡλθες σαρκῶθεις ἐξ ἀπειρανδρῶ οἰαυλος
καὶ θεὸς δοξατηδυναμεισὺ Κυυριε

ὠδὴ ε΄

Ἡ εὐσῶν εἰρηνης Πατηροικτιομωντης
μεγαληςβληηςστων αγγελων εἰρηνηνπα
ρεεχομενον απειλασημιν οθεν
θεογνωσιας προςφωσ οδηγηηθεντες εκ
νυκτος ορθριζοντες δοξολογουμεν σε φιλααν
θρωωπε

ὠδὴ ς΄

Σπλαγχνων Ιωναν εμβρον απαπημεσεν
εναλιοςθηροιονε δεεξαατοτη
Παρθενωδε ενοικησας ο Λογος καισαρκα
λαβων διεληλυθεφυλαξας αδιαφθο
ρον ηηςγαρ εχυπεσηρευσεως τηντεκ

σανκα τεσ χεν α πη η μα αν τον

ὠδὴ ζ'

Ο ι παι δεσ ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ
σε βς προ σαγ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ
ρο ος α παι λην κ ε ε πτο η θη σαν αλλ εν με
σω της φλο γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα
τε ρων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ
ει κο νι σε κα μι νος τυ πον ου γαρ κς ε δε ξα
το φλε γει νε κς ως ου δε πυ ρτης Θε ο τη τος
Πα ρ θε ν8 ην υ πε ε δη νη δυ ν δι ο ο α νυ μ
ν8ν τες α α να με λψω μεν ευ λο γει τω η κτι σις
πα α σα τον Κυ ρι ον και υ περ υ ψ8 τω εις
παν τας τ8ς αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Δ
Ω

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβὶμ και ἐνδο
ξοτέραν ἀσυγκριτιστῶν Σεραφειμ τὴν ἀδι
αφθόρωσθεον Λόγον τεκῆσαν τὴν ὄντως
Θεοτόκον σε μεγαλυνοόμεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ
Ω

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβὶμ και ἐνδο
ξοτέραν ἀσυγκριτιστῶν Σεραφειμ τὴν ἀδι
αφθόρωσθεον Λόγον τεκῆσαν τὴν ὄντως
Θεοτόκον σε μεγαλυνοόμεν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

Δ
Ω

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβὶμ και ἐνδο
ξοτέραν ἀσυγκριτιστῶν Σεραφειμ τὴν ἀδι
αφθόρωσθεον Λόγον τεκῆσαν τὴν ὄντως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Δ
Ω

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Δ
Ω

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

6

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Δ
Ω

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι

α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

Mε γα λυ νον ψυ υ χη η μς ς ς την τι μι

ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νω ς ρα

τευ μα των

Mυ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δο ξον

ου ρα νον το σπη λαιον θρονον χε ρς βι κον την

Πα ρο θε νον την φα α τνην χω ρι ι ον εν ω ω

α νε κλι θη ο α χω ρητος Χρι ς ος ο Θε

ος ον α νυ μνντες με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία τῆς θ' ὠδῆς.

Mε γα α λυ νον ψυ υ χη η η μς ς

τη ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν

δο ο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω ς ρα

τε ευ μα α α α α των

M υ σ η η ρ ι ι ι ο ο ν ξ ε ε ε ν ο ν ο
 ρ ω ω και αι πα ρ α α δο ο ξ ο ν ο υ ρ α
 ν ο ν τ ο ο σ π η η λ αι αι ο ν θ ρ ο ο
 ν ο ν χ ε ρ ο ο ο β ι ι κ ο ν τ η ν Π α α ρ θ ε ε ε ν ο ν
 * τ η ν φ α α τ ν η ν χ ω ρ ι ι ι ο ν ε ν
 ω ω ω α ν ε κ λ ι ι θ η ο ο α χ ω ρ η τ ο ς
 χ ρ ι ι σ ο ο ο ς ο θ ε ε ο ς ο ν α ν υ μ ν α
 ν τ ε ς μ ε γ α α λ υ υ υ υ ν ο ο ο ο
 μ ε ε ε ε ν

* τ η ν φ α α τ ν η η η η ν χ ω ω ρ ι ι ι ο ν ε ν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γ ι ο ς Κ υ ρ ι ο ς ο ο θ ε ο ο ς η μ ω ν (δίς)

A γ ι ο ς Κ υ ρ ι ο ς ο θ ε ο ο ς η μ ω ν

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι
Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Δ'.

Ἦχος Βου-θ

Τ αις α ρε ται αις α στρα α ψαν τες ι δω
μεν ε ε πι στα αν τας εν ζω η φο ο ρω
μνη η μα τι αν δρας εν α α στρα πτδ ς σαις ε
σθη σε σι Μυ υ ρο φο ο ροις κλι νδ σαις εις γην
ο ο ο ψιν τδ ου ρα α νδ ς δε σπο ο ζον
τος ε γερ σιν δι ι δα χθω ω μεν και προς ζω η
η η η ην εν μνη μει ω δρα μω μεν συ υν τω
Πε ε τρω και το πρα α χθε εν θαν μα α σαν
τες μει νω μεν Χρι στον βλε ε ε ψαι

Θεοτοχίον.

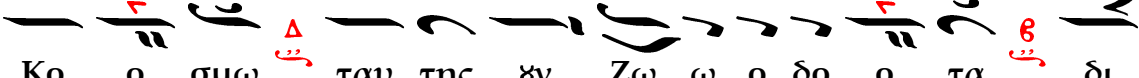
Τ ο Χαι ρε τε ε φθε γξα α με νος δι η μει ψω

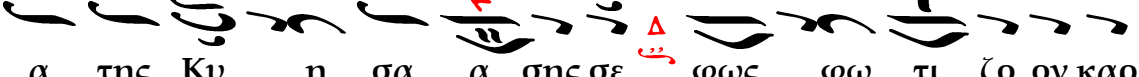
 ω την λυ υ πην των Προ πα το ρων Κυ υ ρι ε

 την χα ραν α αντει σα α γων ε γερ σε ως σθ ς εν

 Κο ο σμω ταν της εν Ζω ω ο δο ο τα δι

 α της Κυ η σα α σης σε φως φω τι ζο ον καρ

 δι ι ας φως οι κτιρ μω ω ω ω των σων ε ξα

 πο στει λον τς ς βο α αν σοι Φι λαν θρω πε Θε

 α αν θρω πε δο ξα τη ση η Ε γε ερ σει

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα ρ

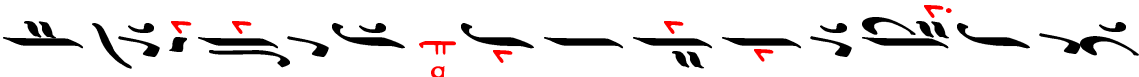
Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ

 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω

 ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

 υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε

 λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον

πασαι δυ να α α μεις α αυ του ου ²² Σοι πρε ε ε
πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον ⁹ δο ξα

αυ τη ε σται πα σι ⁹ τοις ο σι ι οις α α αυ

τ8 ⁹

Υ μνου μεν σου Χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα

α α θος ⁹ και δο ξα ζο μεν σου τη ην α να α

α α στα α α α σιν ⁹

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
στερεώματι ⁹ της δυ να με ε ε ως α α αυ

τ8 ⁹

Ο σταυ ρον υ πο μει ει ει νας ⁹ και τον θα

να τον καταρ γη η σας και α να στας ⁸ εκ των νε ε ε

κρων ⁹ ει ρη νευ στον η μων την ζω ην Κυ ρι ι ε ²²

ως μο νος παν το δυ υ υ υ να α α α μος ⁹

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε
αὐτὸν ⁹ κα τα το ⁹ πλη θος της με γα λω συ υ

νης α α αυ τϛ

Ο τον Α δην σκυ λε ευ σας και τον αν θρω πον α

να στη σας τη α να στα α σει ει σου Χρι ι στε α ξι

ω σον η μας εν κα θα ρα α κα αρ δι ι α υ

μνειν και δο ξα α α α ζει ει ει ει ν σε

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

ψαλ τη ρι ι ω και κι θα α α ρα

Τ ην θε ο πρε πη σου συγ κα τα βα σιν δο ξα ζο ν

τες υ μνου μεν σε Χρι ι στε ε τε χθης ε

εκ Πα αρ θε ε νου και α χω ριστος υ πη ρ χες τω ω

ω ω Πα α α α τρι ε πα θες ως αν θρω πος και

ε κου σι ως υ πε μει ει νας στα αυ ρον α νε στης

ε εκ του ου τα α φου ως εκ πα στα δος προ ο ο ο

ε ε ε ελ θων ι να σω σης τον κο ο ο σμον Κυ

ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν χορ δαι αι αις και αι ορ γα α α νω

Ο τε προ ση λω θης τω ξυ λω ω του στα αυ ρου

το τε ε ε νε ε κρω ω θη το κρα τος του ου ου ου

ε ε ε εχ θρου η κτι σις ε ε ε σα α λε

ε ευ θη τω φο ο ο βω ω ω σου και ο

Α δης ε σκυ λευ θη η τω κρα α α α τει ει ει ει

σου τους νε κρους εκ των τα φων α νε στη η σας και τω

Λη στη τον Πα ρα δεισον η νοι οι ξας Χρι στε ο Θε ος

η μων δο ο ο ο ξα α α σοι

Στίχ. 5. Αινείτε αυτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αινείτε αυτόν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σαπνο η αι νε σα α α

τω τον Κυ ρι ι ι ον

Ο δυ ρο με ναι με ε τα σπου ου δης το μνη

μα σου κα τε λα α βον αι αι τι ι ι μι ι αι γυ

ναι αι αι αι κες ευ ρου σαι δε τον τα φων α νε ω ω

γμε ε ε νον και μα θου σαι πα ρα του Αγ γε

λου το και νον και πα ρα δο ο ξον ον θα αυ μα ²² α

πηγ γει ει λα α αν τοις Α α πο στο ο ο ο λοις ⁹

ο τι α νε στη ο Κυ ρι ι ος δω ρου με νο

ος τω ω κο ο σμω το με ε ε γα ε ε λε ε ε

ος ⁹

Στίχ. ζ. Ανάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου ⁹ μη

ε πι λα θη των πε νη η των σου εις τε ε ε ε

λος ⁹

Tην των πα θων θει αν μω λω πω ω σιν σου προ σκυ νου

μεν Χρι στε ε ε ο Θε ε ος ⁹ και την εν τη Σι ων

δε σπο τι κην ι ε ρου ου ργι ι αν ²² την εν τε λει

των αι ω νων θε ο φα α νω ω ως γε γε ε νη

με ε ε ε νην ⁹ τους γαρ εν σκο τει κα θευ δο οντας ο

Η λι ος ε φω τι ι σα α ας τη η ης δι και αι

ο συ υ υ υ υ υ νης ⁹ προς α νε σπε ρον χει ρα

γα γων ε ελ λα αμ ψι ιν Κυ ρι ι ε δο ο ο ο

Ξα α α α σοι

Στίχ. η. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου,

διηγῆσομαι πάντα τα θαυ μα σι α α α α σθ

Το φι λο τα ρα χον γε νος των Ι ου δαι ων ε

νω τι σα α σθε που ει σιν οι Πι λα α τω προ

ο σε ελ θο ον τες ει πω σιν οι φυ λα α ασ σο ο

ον τε ες στρα τι ω ω ω ω ται που ει σιν αι σφρα

γι δεσ του μνη μα α τος που με τε τε ε θη ο τα α

φεις που ε πρα θη η ο α α α πρα α α α

τος πως ε συ λη η θη ο ο θη σα αυ ρος τι συ κο

φαν τει τε την ε γερσιν του Στα αυ ρω ω θε εν τος πα

ρα α α νο ο ο μοι οι Ι ου δαι αι αι αι οι α

νε στη ο εν νε κροις ε λευ θε ε ρος και πα ρε χει

ει τω ω κο ο σμω το με γα ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Ἐωθινόν Δ΄.

Ἦχος Πα ρ

Μ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω

και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι π ρ
Δι **Ο** ρ θρος η η η η ην βα α α α θυς B8 και αι
 Γυ ναι κε ες η η ηλ θον B8 ε πι το μνη η η μα α
 α α α σου ου Χρι ι ι στε π ρ αλ λα το σω ω
 μα ου ου ουχ ευ ρε ε ε θη το ο πο θου με Πα
 νο ο ον α α α αυταις δι ο α πο ο ο ρουου B8
 με ε ε ναις π ρ οι ταις α στρα α πτου ου ου ου
 σαι αις ε σθη η η η η η η η η σε ε ε ε ε Πα
 σι ιν ε ε ε ε πι ι ι ι στα α α α α
 α αν τες τι ι ι τον ζω ω ων τα με τα α α ατων B8
 νε ε κρω ω ω ων ζη η τει ει ει ει ει τε ε Δι
Πα ε ε ε ε λε ε ε ε γον π ρ η γε ερ θη ω B8
 ω ως προ ο ει ει ει πε Δι τι α μνη μο νει ει τε
Πα των ρη μα α α τω ων α α αυ του π ρ οισ πει ει
 σθει ει ει σαι τα ο ρα θε ε ε ε ε εν τα α α M
Πα ε κη η η η η ρυ υ υ υτ τον π ρ αλλ ε δο κει ει B8

λη η η ρο ος τα ε ε ευ αγ γε ε ε ε
 λι ι ι ι α ου τως η η η η η η σαν
 ε ε τι νω ω θει εις οι Μα α α α θη η η η ται
 B8
 αλλ ο Πε τρο ο ος ε ε ε ε δρα ο Πετρος ε δρα
 α με ε ε ε και ι ι δων ε δο ο ο ο ξα α
 σε ε ε Σου προς ε αυ το ο ο ον τα θα αυ μα
 σι ι α α

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ε εκ σ ε
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
ο ξα σοι

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος 4 Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι στοις
Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο
κι α

Υ μνου ου μενσε ευ λο γου μεν σε προσκυ νου μεν
σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την με γα λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ πα ντο κρα α τος Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε
νες Ι η σου Χρι στε και α γι ον πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο
ος του Πα τρος ο αι αι ρωντην α μαρ τι ι αν

του κοοσμου ελεησον ημας ο αιαιρωντας α
μαρτιας του κοοσμου

Π ροσ δε ξαιτην δεησιν ημων οκαθημενος
εκ δε ξιωνων του Πατροσ και ελεησον ημας

Ο τι συειμονος Αγιος συειειμονος
Κυριος Ιησους Χριστος εις δοοξαν Θεου Πα
τροσ Αμην

Κ αθεκααστηνημεραν ελογησω σε και
αινεσω το ονομα σου εις τον αιωωνα και
εις τον αιωωνα του αιωωνος

Κ αταξιωσον Κυριε εν τη ημερα
ταν τη αναμαρτητους φυλαχθη η ναι ημασ

Ε υλογητος ει Κυριε ο Θεος των Πα
τε ερων ημων και αινετο ο ον και δεδοξα
σμε ενον το ονομα σου εις τους αιωωνας Αμη
ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας ^Δ_δ

κα θα περηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε ^π₉

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε δι ^π₉

δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου ^π₉ (τρεις)

Κ υ ρι ε κατα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν ^Δ_δ

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η ^Δ_δ

σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι ^π₉

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με ^Δ_δ

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο ^π₉

ος μου ^π₉

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι ^Δ_δ

σου ο ψο ο με θα φω ως ^π₉

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι ^π₉

νω σκου σι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ^Δ_δ ^Δ_δ

Ι σχυ ρος Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον ^π₉

η μας ^π₉

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι Δ

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην Δ

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας π

Ἄσματικόν. χ

Α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Δ Α α α

γι ι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Δ Α α γι ο

ος Α α θα α να α α τος Δ ε ε λε ε η σο

ον η η η μα α α ας π

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κοσ μω γε γο νεν Δ

α σω μεν τω α να στα ντι εκ τα φου και αρ χη γω ω της

ζω ης ημων π κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα

να τον Δ το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε ε λε

ε ο ο ο ος π

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ς

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Ἀ.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπάζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβυταῖς Θεοτοκοῦ Σωτηρῶ
σον ἡμασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ
μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σωσον ἡμασ ὅτι ἐεθεοῦ οανα
σας ἐκνεκρων ψαλλοντας σοι ἀλληλῆ
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς
αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σωσον ἡμασ ὅτι ἐεθεοῦ οανα
σας ἐκνεκρων ψαλλοντας σοι ἀλληλῆ
α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σωσον ἡμασ ὅτι ἐεθεοῦ οανα
σας ἐκνεκρων ψαλλοντας σοι ἀλληλῆ
α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ὦ σον ἡ μα ας Υἱ ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψα λ λον τας σοι α λ λη λ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υἱ ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Ἀ γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος $\frac{6}{9}$ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα
καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

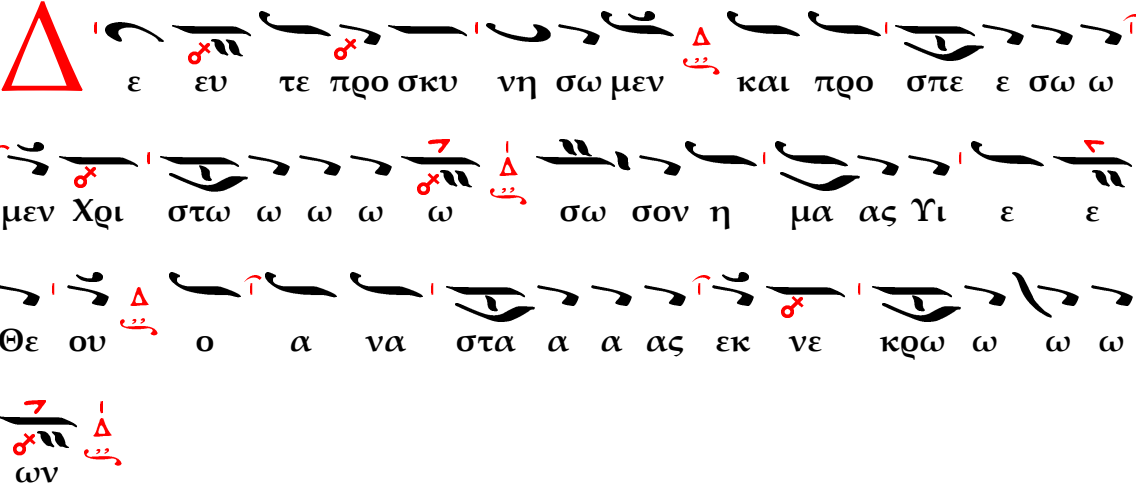
Tου λιθου σφραγισθεντος υπο των Ιουδαιων
και στρατιωτων φυλασσοντων το αχραντον σου σωω
μα α νε εστης τριημερος σωτηρ δωρου με
νος τω κοσμητην ζωην δια του το αι δυνα α
μεις των ουρανων εβοων σοι ζωοδο οτα
δο οξα τη αναστασει σου Χριστε δο οξα τη
βασιλει α σου δοξα τη οικονομια σου μο νε
φιλανθρωω πε τὸ τέλος πε ε ε ε

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

 ε εὐ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

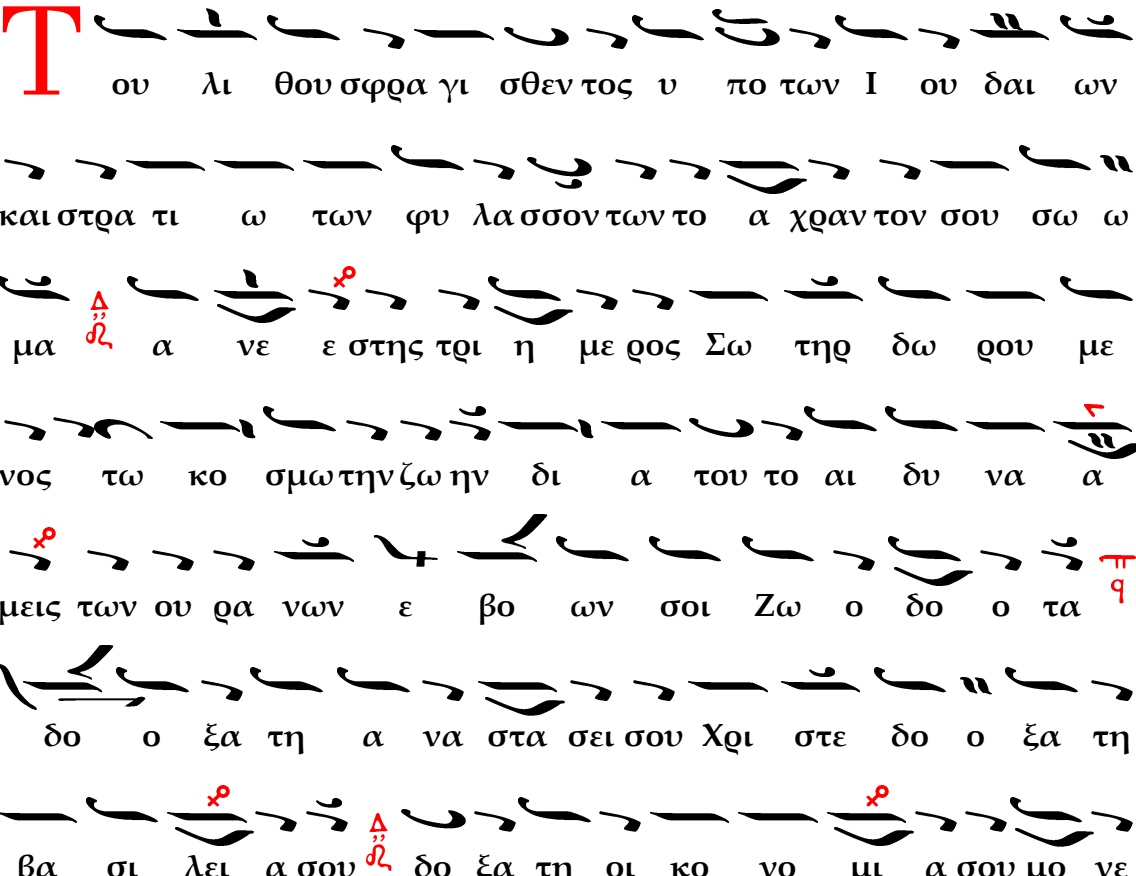
ὁ β΄ χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος Πα ρ

 Του λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων
 και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω
 μα α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με
 νος τω κο σμωτην ζω ην δι α του το αι δυ να α
 μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα
 δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη
 βα σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε

φι λα αν θρωω πε 9

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-Θ.

Μνη ἡ μη δι και ε μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τδ Κυ ρι ε
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θηστον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ασ υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρωθεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τδ κο ο ο σμδ και πα ρε χοντα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-Θ.

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη

με ε ε νε ε πι τα χυνον ρυ σαι λα ον α να
 πο λο ο γη τον δε χε ται σε προσπι ι πτον τα ο
 ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
 ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
 θνων δι α σκε δα α α σαι αι τσ με νος η
 μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♯ Πα ρ

Mυ ρο βλυτην τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
 θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μσ
 τον προ ε δρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι
 τα χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο
 δο ντων νο ο σσ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
 σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω
 ξα τω σε ε στε φα νω σαντι δο ο ξα τω ε νε ρ γσ
 ντι δι α σσ πα σιν ι α α μα α τα

Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.

(ἀπὸ κοστ' Νοεμβρίου ἕως κδ' Δεκεμβρίου πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος Πα ρ

Η Παρ θε ε νος ση με ρον τον προ αι
ω νι ον Λο ο ο ο γον εν σπη
λαι αι ω ερ χε ται α πο τε κειν α πορ
ρη η η η τως χο ρευ ε η οι κς με ε
ε ε νη ακς τι σθει ει σα δο ξα σον με
τα Α γγε ε ε ε λων καιτων ποι με ε νων
βλ η θεν τα ε πο φθη η η ναι παι δι ον νε
ον τον προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ᾠχος Δι ρ

Α α γι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

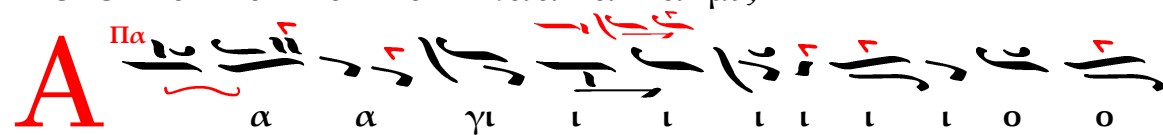
ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις σύντομον, κατὰ τὸ «ἀρχαῖον» «Ὅσοι εἰς Χριστόν».
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

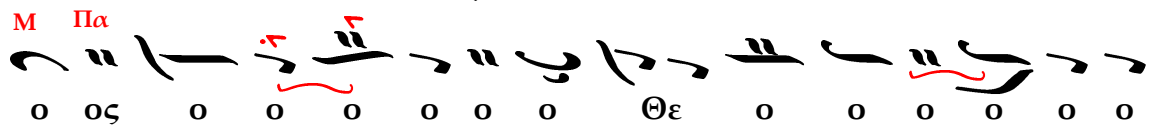
Ἦχος ♯ Πα ϕ

 υε ε Δυ υ υ υ ναα α α μισ

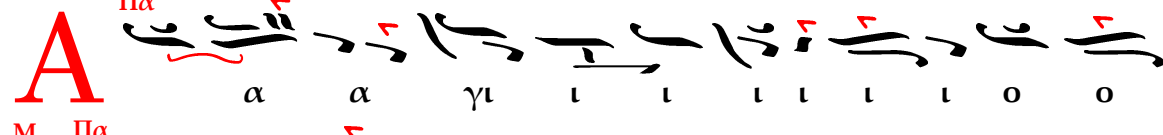
 Α Πα α α γι ι ι ι ι ι ο ο

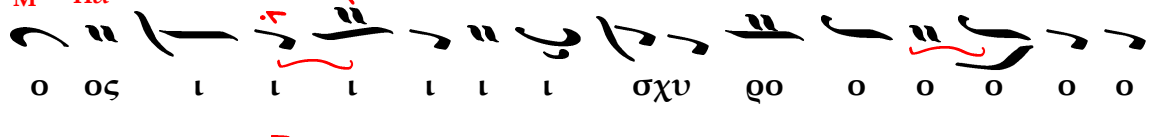
 Μ Πα ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο

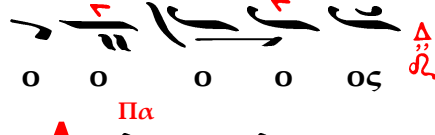
 ο ο ο ο ος Α δ

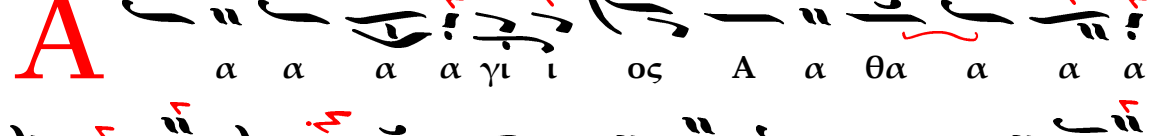
 Α Πα α α γι ι ι ι ι ι ο ο

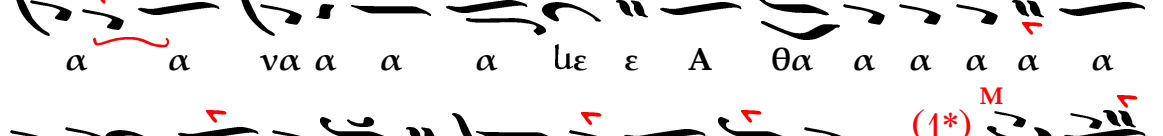
 Μ Πα ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο

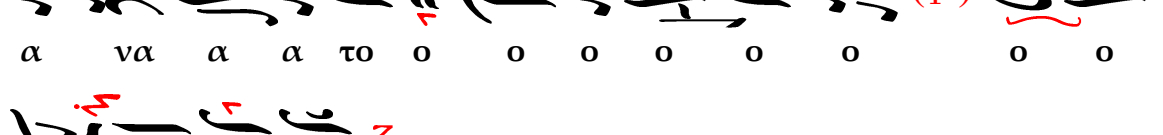
 ο ο ο ο ος Α δ

 Α Πα α α α α γι ι ος Α α θα α α α

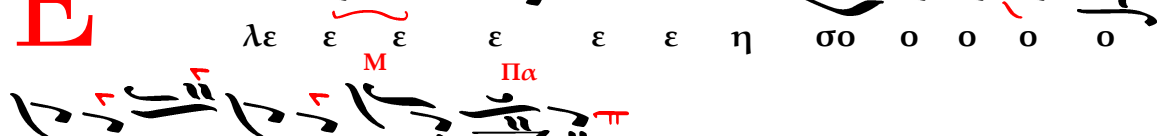
 α α ναα α α υε ε Α θα α α α α α

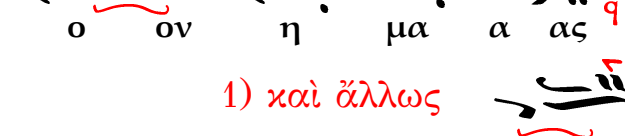
 Μ (1*) α να α α το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

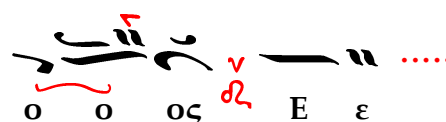
 ο ο ο ο ος Ζ δ

 Ε Πα λε ε ε ε ε ε η σο ο ο ο ο ο

 Μ Πα ο ον η μα α ας

 Ε δ ο ο ος Ε ε

1) καὶ ἄλλως

(ια' Σεπτεμβρίου , βκα', στὸν περίπατο, I.A.)

Δύναμις Ἰωάννου Ἀρβανίτη. Ἦχος ἠ Πα

N^{Πα}
ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α α
μι ι ι ις

A^{Πα}
α α α α α α α α α α α α γι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α
α γι ι ι ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο Θε ε ε ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
χο ο ο Α γι ο ος ο ο ο ο Θε ε ο
ο ο ο ο ος

A^{Πα}
α α α α α α α α α α α α γι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α
α γι ι ι ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι σχυ υ υ υ υ ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
χο ο ο Α γι ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο

ο ο ο ο ος

A Πα α α α α α χα α α α α γι

ι ι ι ι Α α α α α α α γι ι ι ος

Κε Α θα α α α χα α α α α να α α α α

Μ Κε α λιε ε Α θα α να α το ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

E Πα λε ε ε ε ε ε η η η η η η η η

σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο η η η

Ε ε λε ε η η σο ο ο ο η η η μα α α

Μ Πα α α α α α α α α α α α α ας

Δύναμις, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ♯ Πα ρ

N Πα ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ να α α

λα α α μισ

A Πα α α α α α α α α λα α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Θε ε ε ε Α γι ο ος ο ο ο ο Θε

ε ο ο ο ο ο ο ος

A Πα α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι σχυ υ υ υ Α γι ο ος Ι ι ι ι σχυ

υ ρο ο ο ο ο ο ος

A Πα α α α α γι ι ι Α α γι ι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Α θα

α α α α α α α α α α α α α α α

α ^{z'} Α α θα α α α α α να α α

α α Α θα α α α α α α α α α α α

α α α να α α α λιε ε Α α θα α α α

α α να ²⁾ το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος 3)

λε ε ε ε η η η η η η η η η η

 η η η η σο ο ο ο ον η η μα α α

 α α α α α α α α α ας

1) συντομώτερον

να α υε α α θα α α να

 α το ο ος Ε λε ε ε ε ε ε ε

κλπ.
η

2) Καὶ οὕτω:

να το ο ο ος Ε λε ε ε ε ε

κλπ.
ε ε η

3) ἐνταῦθα δύναται νὰ φαλεῖ ἡμετέρα παρεκβολή, ἥγουν κράτημα εἰς ἦχον ρῆ.

Τὸ τέλος καὶ ἄλλως πως:

λε ε ε ε η η η η η η

 σο ο ο ον η η μα α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α ας

Ἔτονίσθη καὶ ἐξηγήθη ἐν Διμηنيῶ, ιζ' Αὐγ. , βκ', ἀντεγράφη ἐνταῦθα δ' Μαΐου , βκα', ἀποτελεῖ δὲ προσαρμογὴν εἰς τὸ παρ'

ἔμοῦ τονισθὲν «Ὅσοι εἰς Χριστόν» , τὸ κατὰ τὸ ἀνθίβολου
κυρ-Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Παρεκβολή, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, ἦχος ρῆ Ζω χ

E Ζω ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ε εμ τε
ρε ρε ε ε ρι ρι ρε ε ε εμ Ζω E ρι ρε ρε
ρε ε εμ τε ρε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε
ρι ρε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε ε ε ρι
ρεμ τε ρε ρε ε ε ρι ρε ρεμ τε ε ε ε τε ρε
ρεμ E ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ρε ρε
ρε ε ε ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρε ε ε ρε
ρεμ τε εμ τε ε ε ε τε ρε ρε ε ε εμ
τε ε ε εμ ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρι
ρι ρε ε ε ε ρε ε ε ε ρεμ τε ε ε ρι
ρε ρε ε ρε εμ τε ρε ρε ε εμ τε ε ε ρι ρε
ρε ε ρε ε ε εμ τε ρε ρε ε ρι ρε ε ε εμ
τε ε ρι ρε ρι ρι ρι ρε εμ τε ε ε ε τε
ρε ρε κε ε ε ε ἐπιβο. ρα α α α Ζω

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΚΓ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουΐα τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος α'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς λβ').

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. (λβ' 22)

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. (λβ' 1)

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα περ η λ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα περ η λ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Στίχ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα περ η λ πι ι σα μεν ε πι σε ε ε ε

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Κολ. γ' 4-11)

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς

α α α αυ τϷ

Α Πα λλη λϷ Ϸ Ϸ ι α Α λληη λϷ Ϸ Ϸ

Ϸ ι ι ι ι α Α α α α λληη λϷ Ϸ Ϸ Ϸ

Ϸ Ϸ Ϸ ι ι α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΔ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ιη' 35-43).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν τὸν Ἰησοῦν εἰς Ἱεριχῶ τυφλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. Ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου ἐπυθάνετο τί εἶη ταῦτα. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. Καὶ ἐβόησε λέγων· Ἰησοῦ, υἱὲ Δαυΐδ, ἐλέησόν με. Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ Δαυΐδ, ἐλέησόν με. Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτόν λέγων· Τί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

ᾠχος ἰὺ Δι σ

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

ᾠχος Πα φ

Ο ι τα α α α α α α α α α α α

Χε ρου ου βι
 Χε ε ρου ου βι
 ιμ μω υ υ υ υ υ υ υ στι
 κω ω ως ει κο νι
 ο ο νι
 ζο ο ο ο ει ει κο ο ο νι
 ζον τε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι τη
 ζω ο ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι
 ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι
 α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α χα α α α τρι
 α α α α α α δι ι ι ι τον τρι σα α α
 α γι ι ο ο ν υ υ υ υ υ μνον προ σα α α α
 α α α α α α δο ο ο ο ο ο υ μνον

προ ο ο σα α α α δο ον τε ε ε ες πα α α
 α α α α α α α σαν την βι ι ο ο ο τι
 ι ι βι ο ο τι ι κη η η η η η η η η
 α πο θω ω ω ω με ε ε ε θα α α α α α α
 με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι με ρι ι μνα α α α α α
 α α αν

Ω Πα ω ω ω ω ω ω στον Βα α α σι λε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α
 Πα α των ο ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο
 ο ο με ε ε ε νοι

Τ Κε αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α
 Πα τω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον
 τα α α α α α ξε ε ε ε σιν Α α αλ λη

η λου ου ου ου ι α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα ρ

Κ Πα υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Κ Πα υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ Δι υ ρι ε Ε λε η σον

Κ Πα υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Π Πα α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ε

Π Πα α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ε

Π Πα α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π Δι α ρα α σχϞ Κυ ρι ε

Π Πα α ρα σχϞ Κυ ρι ε

Π Πα α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ Πα οι Κυ υ ρι ι ε

Κ Πα αι τω πνευ μα τι ι σϞ

^{Πα}
A γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς
^{Δι} ^{Πα}
 μ8 Κυ ρι ος σε ρε ε ω μα α α μ8 και
 κα τα φυ γη η η η μ8 και αι ρυ υ ση ης
 μ8

^{Πα}
A γα πη η η η σω σε Κυ υ
 ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μ8 Κυ ρι
 ος σε ρε ω μα α α α μ8 δ δ δ δ
^{Πα} ^Μ ^{Πα}
 και κα α τα φυ υ γη η η η η μ8 και αι
 ρυ υ υ υ ση η η ης μ8

^{Πα}
Π α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα
^{Δι} ^{Πα}
 Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον και αι α α
 χω ω ρι ι σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου

Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
 καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
 δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
 τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
 τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
 Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 Ἀμήν.

Ε ^{Πα} ε λε ον ει ρη η νης ^Δ θυ ^Π σι ⁹ αν ^Π αι
 νε ^Π ε ⁹ σε ^Π ε ⁹ ως

Κ ^{Πα} αι με ε τα α τς Πνευ μα ^Δ το ⁹ ος ^Δ ος ⁹ ος

Ε ^{Πα} ε χο μεν προς τον Κυ ^Δ ρι ⁹ ι ^Δ ον ⁹

Α ^{Πα} α ξι ^{Μ Πα} ο ον και αι ^Π δι ⁹ ι και αι ^Π ον ⁹

Α ^{Πα} γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σαβ
 βα ^Δ ωθ ⁹ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της
 δο ο ξη ^Π ης ⁹ ος ω σα αν να α εν τοις υ
 ψι ^Δ ι ⁹ σοις ^Δ ευ λο γη με νος ο ερ ^{Πα} χο ο ο
 με νο ος εν ο νο ο μα τι Κυ ρι ^Δ ι ⁹ ου ⁹
 ω σαν να α α ο εν τοις υ ψι ^Δ ι ⁹ ι ⁹ ι

σοις

A α μην

A α α α μη η η η η η η η η

Σ ε υ μνη ς ς ς ς ς ς μεν σε

Ευ λο γη ς ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι

στη ς ς μεν Κυ υ ρι ι ε και δε ο

με θα α σ ο Θε ε ο ος η η μων

**Νῦν σε ὑμνοῦμεν, Κύριε, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν
ζηρίξον ἡμᾶς, Εὐσπλαγγνε ἐν θλίψεσι τοῦ βίου.**

Ἐτονίσθησαν περὶ τὸ ,αὐψ', συνεπληρώθησαν καὶ ἐκαλλωπίσθησαν
μικρὸν τῇ κγ' Ἰουλίου τοῦ τὸ ,βδ'.
I.A.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου († 1822)

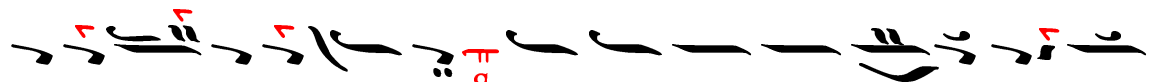

Ἦχος Πα ρ

A ξι ον ε στι ιν ως α λη η η θω ως

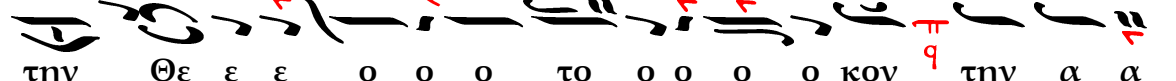
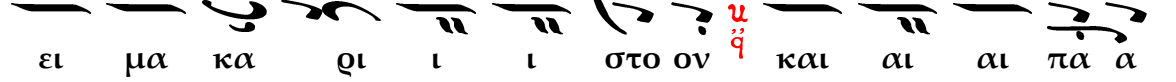
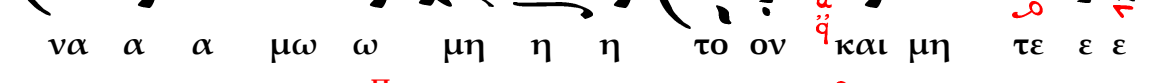
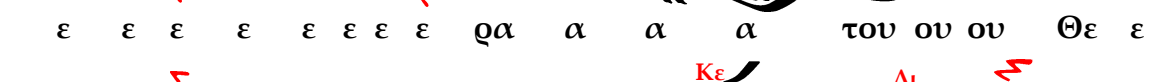
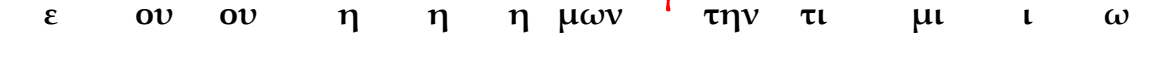
μα κα ρι ζει ει ν σε την Θε ο ο το ο ο ο κο ον

την α ει μα κα α ρι ι στον και πα να μω

μη η η τον και μη τε ε ρα α τς ς Θε ε ε ς

 ς ς η η η μω ων την τι μι ω τε ραν των Χε

 ρς ς ς βι μι και εν δο ξο τε ε ε ραν α συγ

 κρι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε ε ρα α α

 φιμ την α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο

 ο ο ον Λο ο ο γον τε ε κς ς ς σα αν την

 ο ον τως Θε ο το ο κον σε με γα α λυ υ υ υ

 υ νο ο ο ο με ε ε εν

Νεκταρίου Βλάχου. Ἦχος ♯ Πα ρ

Α ξι ον ε ε στι ιν ω ως α α λη η θω ως

 μα α κα α ρι ι ι ι ι ζει ει ν σε ε ε

 την Θε ε ε ο ο ο το ο ο ο κον την α α

 ει μα κα ρι ι ι στο ον και αι αι πα α

 να α α μω ω μη η η το ον και μη τε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α του ου ου Θε ε

 ε ου ου η η η μων την τι μι ι ω

Κε
 τε ε ε ε ρααν των Χε ρου ου ου βι ι ι ι μ
 και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρα α α α αν α συγ κρι ι ι ι ι τω ω ως
 τω ω ων Σε ε ρα α α φι ι μ τη ην α δι ι
 α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ως
 Θε ον Λο ο ο γο ο ον τε ε ε κου ουου ου ου
 σαν την ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τω ως Θε ο
 το ο ο ο κο ο ο ον Σε ε ε ε ε ε ε με
 ε γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε εν

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, τοῦπίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος ἦ Πα ρ

A Πα
 ξι ον ε ςι ιν ω ως α λη η θω ω
 ως μα κα ρι ι ζειν σε ε την Θε ο το ο
 ο ο κο ο ο ον την α ει μα κα α ρι ι
 ςον και πα α να μω ω ω ω μη η η η τον

Πα
 και μη τε ε ρα του Θε ε ου ου η η μω ω
 ω ων την τι μι ω τε ε ρα αν τω ω ωων Χε
 ρθ ς βι μι και ε εν δο ο ξο ο τε ε ε ε
 Πα
 ραν α συγ κρι ι ι ι τως τω ων Σε ε ρα α
 φι ι ι μι την α δι α φθο ο ο ρως Θε
 ον Λο ο ο ο γον τε ε κϑ ς ς ς σα α
 Δι
 α αν την ο ον τω ω ως Θε ε ο ο το ο
 Πα
 ο ο κον σε ε ε ε με γα α λυ υ νο ο
 κρατ.
 με ε ε ε ε ε ε ε εν

Συνετέθη κατ' ἔτος ,αηπδ', Ἰανουαρίου κγ', ἐν τινι Goody's.

Ἐντεγράφη ,αηγ', Δεκεμβρίου δ', ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 τῶν κατὰ κόσμον γενεθλίων μου.

I.A.

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, κατὰ τὸ ὕφος τῶν νεωτέρων.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Πα
 Α ξι ι ον ε ςι ι ιν ω ωως α α
 Δι
 λη θω ω ως μα κα ρι ι ζει ειν σε ε ε
 Πα
 τη η η η ην Θε ο ο ο το ο ο ο κον

την α α ει μα κα α α ρι ι ι ι ζον
 και αι πα να μω ω μη η το ο ον και μη τε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ρα α α τϑ ϑ Θε ε
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ η η η η μων τη η ην τι ι
 μι ω τε ε ε ε ραν τω ων Χε ρϑ ϑ
 βι ιμ και αι εν δο ξο τε ε ε ε ραν
 α συγ κρι ι ι ι ι ι ι ι τω ως τω ων
 Σε ε ε ε ε ε ρα α α α φι ι ιμ τη ην
 α α δι α φθο ο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο
 ο ο ο γο ο ο τε ε ε κϑ ϑ ϑ ϑ σαν
 την ο ο ον τω ως Θε ο το ο ο ο κο ο
 ον σε ε ε ε ε ε ε ε με ε γα α
 λυ υ υ υ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε εν

(κθ' Ἰουλίου - δ' Αὐγ. βδ', Ι.Α.)

Παντάνασσα Πανύμνητε, προνοία μητρική
 τοὺς σοὺς ὑμνοῦντας φύλαττε τοὺς ἐν Ἀμερικῇ.

ι ι α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι α
 α α α ^{Κε} α λιε ε ε ε ε τα λιε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 λιε ε ε ε ε τα νε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε λιε ε α α α α λιε ε α ε α λιε
 ε ε ε ε λιε ε ε ε ε ε α λλη λϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α

α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ ϝ ν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τν νυν και ε ως τ αι ω ω νος (δεις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τν νυν και ε ως
 τ αι ω ω νο ο ος